

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 149/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť HEROLD TELE MEDIA, s. r. o., so sídlom Buková 2, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. L. A., so sídlom B., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv upravených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenia čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky úkonom Krajského súdu v Bratislave z 1. marca 2004, ktorým bol pripojený spis vedený pod sp. zn. 7 K 15/03 k spisu vedenému pod sp. zn. 5 K 179/99 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť HEROLD TELE MEDIA, s. r. o., o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. apríla 2004 doručená sťažnosť HEROLD TELE MEDIA, s. r. o., so sídlom Buková 2, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. L. A., so sídlom B., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“), práv upravených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a porušenia čl. 1 ústavy úkonom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorým bol pripojený spis sp. zn. 7 K 15/03 k spisu sp. zn. 5 K 179/99 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“), ktoré sťažovateľ označuje v sťažnosti ako „odporca 2“. Predmetný úkon krajského súdu bol sťažovateľovi oznámený prípisom krajského súdu č. k. 7 K 15/03-157 dňa 1. marca 2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 7. marca 2003 na krajskom súde návrh na začatie konkurzného konania proti dlžníkovi – Slovenské telekomunikácie, a. s. (ďalej len „dlžník“). Tento návrh bol zaevidovaný pod sp. zn. 7 K 15/03. Podľa vyjadrenia sťažovateľa v priebehu rokov 2003 a 2004 krajský súd vo veci nekonal a na viaceré námietky týkajúce sa prietáhov v konaní nereagoval. Prípisom z 1. marca 2004 krajský súd oznámil sťažovateľovi, že vec pripojil k spisu sp. zn. 5 K 179/99. Podľa sťažovateľa bolo konanie vedené pod sp. zn. 5 K 179/99 právoplatne skončené 23. októbra 2003, t. j. ešte pred rozhodnutím o pripojení spisu sp. zn. 7 K 15/03.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa *„... pripojením spisu ku právoplatne skončenému konaniu znemožnil súd postup podľa zákona č. 328/91 Zb. a svojim účinkom konanie nezákonným spôsobom de facto zastavil“.*

Vo vzťahu k ministerstvu sťažovateľ uvádza:

„Navrhovateľovi sú známe ilegálne materiály vypracované dlžníkom vykazujúce znaky materiálov Vlád SR, s ktorými sú zo strany Ministerstva spravodlivosti SR zoznamovaní sudcovia SR – majúce za cieľ ovplyvnenie rozhodnutia súdov.“

Navrhovateľovi je takisto známe, že predstavitelia dlžníka resp. jeho majiteľa viedli s Ministerstvom spravodlivosti (S., L.) rozhovory vo veci skončenia sporov, ktoré vedie dlžník.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho návrhu vydal tento nález:

„Krajský súd v Bratislave rozhodnutím o pripojení spisu 7 K 15/03 ku spisu 5 K 179/99 porušil článok 1 Ústavy SR

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím o pripojení spisu 7 K 15/03 ku spisu 5 K 179/99 porušil článok 46 ods. 1 Ústavy SR

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím o pripojení spisu 7 K 15/03 ku spisu 5 K 179/99 porušil článok 48 ods. 2 Ústavy SR

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím o pripojení spisu 7 K 15/03 ku spisu 5 K 179/99 porušil článok 6. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím o pripojení spisu 7 K 15/03 ku spisu 5 K 179/99 porušil článok 13 Európskeho dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd

Ústavný súd určuje spravodlivé zadosťučinenie Navrhovateľovi vo výške 20.717.929.000, - Sk splatné v lehote 3 dní od vynesenia Nálezu.“.

Podaním doručeným ústavnému súdu 28. apríla 2004 sťažovateľ upresnil petit tak, že namiesto textu „*Ústavný súd určuje spravodlivé zadosťučinenie Navrhovateľovi vo výške 20.717.929.000, - Sk splatné v lehote 3 dní od vynesenia Nálezu*“ navrhuje text „*Odporca 2 sa podieľal na vyššie uvedených porušeníach Ústavy SR a Európskeho dohovoru.*

Ústavný súd určuje spravodlivé zadosťučinenie Navrhovateľovi vo výške 20.717.929.000, - Sk splatné v lehote 3 dní od vynesenia Nálezu Odporcami solidárne.“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za účelom predbežného prerokovania sťažnosti si ústavný súd vyžiadal od krajského súdu spisy sp. zn. 7 K 15/03 a sp. z. 5 K 179/99, ako aj predbežné vyjadrenie k sťažnosti.

Predseda krajského súdu predložil k sťažnosti vyjadrenie JUDr. T. H., sudkyne poverenej agendou konkurzov a vyrovnaní, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Úkonom súdu dňa 1. 3. 2004 s poukazom na § 4a ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v aktuálnom znení vo veci zn. 7 K 15/03 navrhovateľa – veriteľa HEROLD TELE MEDIA, s. r. o., Buková 2, 811 01 Bratislava, IČO: 35 707 810 proti odporcovi – dlžníkovi Slovenské telekomunikácie, a. s. (teraz Slovak Telecom, a. s.), Nám. slobody 6, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 o vyhlásenie konkurzu, táto bola pripojená k spisu zn. 5 K 179/99, kde som bola zákonnou sudkyňou.

S pripojením som vyslovila nesúhlas a predložila príslušný návrh predsedovi súdu prísom zo dňa 4. 5. t. r., a to na základe toho, že vec 5 K 179/99 bola právoplatne rozhodnutá a skončená 23. 10. 2002. Preto pripojenie spisu zn. 7 K 15/03 nie je v súlade s citovanými ustanoveniami ZKV.

Podľa mňa je zrejme nesprávna lustrácia súdnou kanceláriou na liste č. 1 v dotknutom spise 7 K 15/03. Spis 5 K 179/99 bol predložený Najvyššiemu súdu SR 6. 11. 2002 po právoplatnom skončení veci s návrhmi na dovolanie, ktoré konanie je tam vedené pod sp zn. V 64/02.

Podľa mojej vedomosti, čo som overila aj nahliadnutím do spisu na NS SR, bolo v konaní 5 K 179/99 rozhodnuté zamietnutím návrhov dňa 29. 1. 2002. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 10. 2002 v nadväznosti na potvrdzujúce rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR zn. 1 Obo 109/02-749 dňa 13. 8. 2002. Po doručení potvrdzujúceho rozhodnutia NS SR navrhovateľa podali návrhy na dovolanie a spis bol predložený NS SR.

Prečo údaje na podaných návrhoch na dovolanie po skončení konania neboli zavedené do evidencie tunajšieho súdu, nie je mi známe.

Ďalej som zistila, že o dovolaní pod zn. V 64/02 bolo rozhodnuté na NS SR dňa 24. 3. 2004 odmietnutím. Spis s rozhodnutím dosiaľ vrátený nebol a zistila som, že lehota na vypracovanie rozhodnutia je predĺžená do 30. 5. 2004.“.

Zo spisu sp. zn. 7 K 15/03 zistil ústavný súd nasledovné:

1. Návrh na začatie konkurzného konania sťažovateľa Ing. I. M., L. (ďalej len „navrhovateľ 2“) proti dlžníkovi bol doručený krajskému súdu 11. marca 2003.
2. Uznesením č. k. 7 K 15/03-57 z 19. marca 2003 krajský súd zastavil konanie voči navrhovateľovi 2 z dôvodu nezloženia preddavku na úhradu odmeny predbežného správcu. V odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza „*Na dlžníka bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý je vedený pod č. k. 5 K 179/99. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude spis č. k. 7 K 15/03 pripojený k spisu č. k. 5 K 179/99.*“.
3. Podaním zo 17. apríla 2003 sťažovateľ upozornil krajský súd „... *že právny poriadok Slovenskej republiky nepozná inštitút pripojenia spisu ku právoplatne skončenej veci*“ a žiadal nápravu.
4. Dňa 9. júna 2003 podal sťažovateľ krajskému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní.
5. Podľa vyjadrenia sudkyne JUDr. T. P. zo 7. júla 2003 (č.l. 77) „*Sporu č. k. 7 K 15/03 predchádza spor č. k. 5 K 179/99, ktorý je na NS SR z dôvodu dovolania. Bez tohto spisu neviem posúdiť prípadnú možnosť pripojenia spisu 7 K 15/03 k spisu 5 K 179/99 podľa § 4a Zákona o konkurze a vyrovnaní. Nevie, kedy bolo uznesenie v spise 5 K 179/99 právoplatné...*“. Obdobné vyjadrenie sudkyne JUDr. T. P. je v spise aj z 18. novembra 2003 (č. l. 138) a z 22. januára 2004 (č. l. 155).
6. Dňa 23. októbra 2003 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie dlžníka k návrhu na vyhlásenie konkurzu.
7. Dňa 24. októbra 2004 bola krajskému súdu doručená opätovná sťažnosť na prieťahy v konaní.

8. Dňa 11. novembra 2003 bolo krajskému súdu doručené stanovisko sťažovateľa k vyjadreniu dlžníka.
9. V spise sú úradné záznamy zo 16. januára, 26. januára a 13. februára 2004 o tom, že spis sp. zn. 5 K 179/99 nebol zatiaľ krajskému súdu vrátený.
10. V spise sa nachádza list krajského súdu z 1. marca 2004, ktorým krajský súd oznámil sťažovateľovi, že spis vedený pod sp. zn. 7 K 15/03 pripojil podľa § 4a ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní k spisu sp. zn. 5 K 179/99.

Po opakovanej žiadosti bol ústavnému súdu predložený aj spis sp. zn. 5 K 179/99, z ktorého ústavný súd zistil nasledovné:

1. Uznesením krajského súdu č. k. 5 K 179/99-620 z 29. januára 2002 bol zamietnutý návrh sťažovateľa, navrhovateľa 2 a ďalších dvoch navrhovateľov o vyhlásenie konkurzu proti odporcovi – dlžníkovi Slovenskej telekomunikácie a. s.
2. Po podaní odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 1 Obo 109/02 z 13. augusta 2002 potvrdil uznesenie krajského súdu č. k. 5 K 179/99-620 z 29. januára 2002. Zo spisu vyplýva, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 12. novembra 2002 a vykonateľnosť 26. mája 2004.
3. Dňa 24. októbra 2002 bolo krajskému súdu doručené dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu, ktoré bolo predložené najvyššiemu súdu 8. novembra 2002 (následne boli predložené najvyššiemu súdu aj dovolania ostatných navrhovateľov).
4. Zo spisu vyplýva, že sťažovateľ vo vzťahu k uvedeným rozhodnutiam krajského súdu a najvyššieho súdu podal aj sťažnosť ústavnému súdu, ktorý ju uznesením sp. zn. IV. ÚS 31/03 z 26. februára 2003 pri predbežnom prerokovaní odmietol.
5. Uznesením č. k. Obdo V 64/2002-901 z 24. marca 2004 najvyšší súd dovolanie odmietol (uznesenie bolo doručené krajskému súdu 20. mája 2004).

V časti porušenie základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv upravených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru postupom ministerstva spravodlivosti

ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju v tejto časti pri predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol.

K takémuto záveru (o odmietnutí sťažnosti v časti namietajúcej porušenie základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv upravených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru postupom ministerstva spravodlivosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti) ústavný súd dospel na základe svojej stabilnej judikatúry, podľa ktorej možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd pripomína, že prípadné zasahovanie do nezávislosti súdov zo strany konkrétnych funkcionárov a zamestnancov ministerstva, ku ktorému podľa tvrdenia sťažovateľa malo dôjsť, by zakladalo ich trestno-právnu zodpovednosť, o ktorej sú oprávnené konať a rozhodovať príslušné orgány činné v trestnom konaní.

Čo sa týka porušenia základných práv označených sťažovateľom, v danom prípade sťažovateľ namieta úkon krajského súdu, ktorým bol pripojený spis vedený pod sp. zn. 7 K 15/03 k spisu vedenému pod sp. zn. 5 K 179/99. Predmetný úkon krajského súdu bol síce sťažovateľovi oznámený prípisom krajského súdu č. k. 7 K 15/03-157 z 1. marca 2004, avšak sťažovateľ o tomto úkone vedel podstatne skôr, pretože sťažovateľ svojím podaním už 17. apríla 2003 upozornil krajský súd „... že právny poriadok Slovenskej republiky nepozná inštitút pripojenia spisu ku právoplatne skončenej veci“ a žiadal nápravu. V danom prípade však táto skutočnosť je irelevantná.

Podľa názoru ústavného súdu v prípade namietaného procesného úkonu krajského súdu ide o opatrenie zo strany krajského súdu, ktoré nemá za následok ani zastavenie, ani prerušenie konania, ako sa domnieva sťažovateľ. Podľa § 4a ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) v spojení s § 66b ods. 1 cit. zákona pripojenie spisu je len technický úkon (nie opatrenie v zmysle rozhodnutia podľa § 66b ods. 1 cit. zákona), ktoré nemá a ani nemôže mať konštitutívne účinky vo vzťahu k začatému konaniu a nebráni pokračovaniu v tomto konaní.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd uzavrel, že sťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená, a preto ju aj z tohto dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní.

K porušeniu označených práv sťažovateľa postupom ministerstva spravodlivosti by mohlo dôjsť len v tom prípade, ak by malo ministerstvo spravodlivosti ústavou alebo zákonom založenú právomoc svojím rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom zasiahnuť do konkurzného konania, v ktorom podľa tvrdenia sťažovateľa došlo k porušeniu jeho práv. Keďže rozhodovanie vo veciach návrhu na začatie konkurzného konania zveruje právny poriadok Slovenskej republiky do právomoci (konkurzných) súdov, pričom podľa čl. 141 ústavy „V Slovenskej republike vykonávajú súdnictvo nezávislé a nestranné súdy“ (odsek 1) a „Súdnictvo sa vykonáva na všetkých stupňoch oddelene od iných štátnych orgánov“ (odsek 2), nemohlo dôjsť postupom ministerstva spravodlivosti k porušeniu označených práv sťažovateľa, a preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Čo sa týka namietania porušenia čl. 1 ústavy, ústavný súd uvádza, že tento článok nemá charakter základných práv, ktorých porušenie možno samostatne namietat prostredníctvom sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Ide o ústavné ustanovenie, ktoré má charakter všeobecných ústavných princípov, ktorých obsah a dopad na ochranu základných práv a slobôd sa interpretuje a upresňuje aj prostredníctvom judikatúry ústavného súdu. Ústavný súd aj bez návrhu účastníkov konania prihliada na obsah tohto ustanovenia ústavy pri posudzovaní sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v kontexte s namietaním porušenia

konkrétnych základných práv a slobôd, prípadne ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Keďže sťažovateľ namieta porušenie čl. 1 ústavy v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 samostatne, t. j. bez uvedenia nadväznosti na porušenie konkrétnych základných práv alebo slobôd, pričom toto ústavné ustanovenie nemá charakter samostatne chráneného základného práva, ústavný súd v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2004